

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 177-ҳадис

وَعَنْ حَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا حَطَبَ الْحَمَرَتْ عَيْنَاهُ، وَعَلَّا صَوْتُهُ، وَاسْتَدَّ غَضَبُهُ، حَتَّىٰ كَانَهُ مُنْذِرٌ جَيْشٍ يَقُولُ: «صَبَّحْكُمْ وَمَسَّاْكُمْ» وَيَقُولُ: «بَعْثَتْ أَنَا وَالسَّاعَةَ كَهَاتِينِ» وَيَقُولُ بَيْنَ إِصْبَعَيْهِ؛ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَىِ، وَيَقُولُ: «أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ حَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَحَيْرَ الْهُدِيِّ هُدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاهَا، كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ» ثُمَّ يَقُولُ: «أَنَا أَوْلَىٰ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ، مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلَأَهْلِهِ، وَمَنْ تَرَكَ دِينًا أَوْ ضَيَاعًا فَإِلَيَّ وَعَلَيَّ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [867].

Жобир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам хутба қилганларида кўзлари қизариб, овозлари баландлаб, ғазаблари шиддатли тус оларди. Ҳатто «Олдингизга субҳидамдаёқ етиб келади! Олдингизга кечқурун етиб келади!» дега қўшиндан огоҳлантираётгандек бўлардилар. У зот икки бармоқларини - кўрсаткич ва ўрта бармоқларини жуфтлаб, «Қиёмат билан мен мана шу иккисидек юборилдим», дердилар. У зот яна шундай дердилар: «Аммо баъд: энг яхши сўз Аллоҳнинг Китобидир. Энг яхши ҳидоят Муҳаммаднинг ҳидоятидир. Ишларнинг ёмони бидъатдир. Ҳар бир бидъат залолатдир». Кейин яна шундай дер эдилар: «Мен ҳар бир мўминга унинг ўзидан ҳам ҳақлироқман. Кимдан молҳол қолса, аҳлига бўлади. Кимдан қарз ёки қаровчисиз оила қолса менга, менинг зиммамгадир».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

